

Formatie Steunenbergh voetbal verleerd

maandag 23 sept. 1985.

Simpel verlies Deto

(door Paul Berkhout)

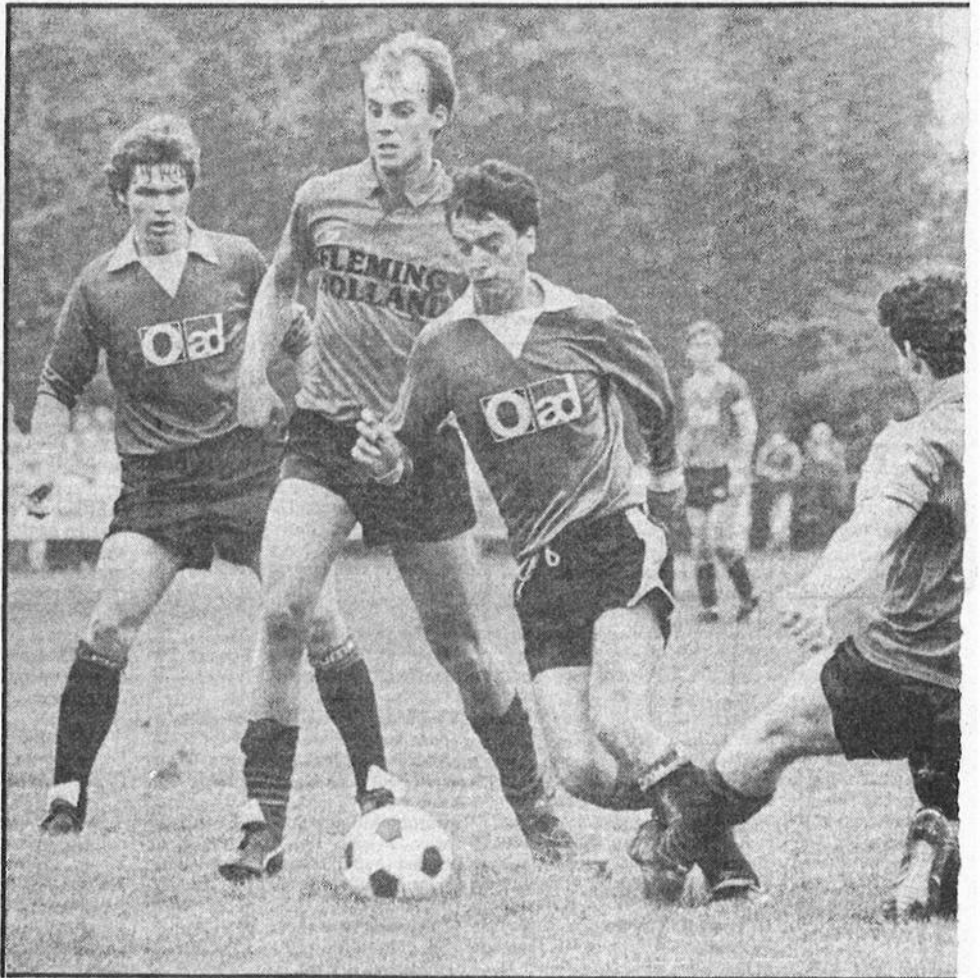
VRIEZENVEEN — Er leek geen vuiltje aan de lucht voor Deto, toen Jan Wetering na ruim een half uur voetballen de score opende. Tegenstander AVW '66 had zich tot dan zonder tegensputteren vast laten zetten rond het eigen strafschopgebied en de Vriezenveense formatie controleerde haar tweede thuisduel. Zonder overigens echt kansen te scheppen, want daarvoor ontbrak het Deto ten enenmale aan verrassende combinaties en dreigende individuele acties. Maar schijn bedriegt. Na rust bleek AVW met vier spitsen wel degelijk te kunnen aanvallen en deed Deto keer op keer wankelen. Het werd uiteindelijk slechts 1-3. Want zo handelig als de bezoekers omsprongen met het fysieke wel en wee van de Vriezenveense, zo voorzichtig toonde AVW zich in het benutten van kansen. Een uitzichtloze thuisnederlaag. „Het wordt heel diep nadenken”, verzuchtte Arend Steunenbergh dan ook, terwijl het schampere „Slaap kindje slaap” dat minutenlang van de tribune weerklonk nog door zijn hoofd spookte.

Een aangeslagen Steunenbergh trok zelf de conclusie na vier wedstrijden. „Deto hoeft zich simpelweg geen illusies meer te maken. We moeten het vorige seizoen gewoon vergeten, dat voetbal kan Deto niet meer spelen”. Het waarom kon hij echter nauwelijks aangeven. „Te veel jongens bleven ook vandaag onder hun vorm. Het tempo lag veel te laag. We waren zo makkelijk te pakken, onze pogingen zo simpel in te vullen voor de tegenstander. Wat kun je er aan doen”, dacht Steunenbergh hardop, uit zijn „verlossersrol” gevallen. „De 1-0 had ons moeten helpen, maar heeft ons niet geholpen. We hebben het weer niet afge maakt. Deze nederlaag kun je echter op niemand afschuiven”.

Het was niet zo dat het elftal van Deto als een krant liep te voetballen. Het oogde toch verre van onaardig. AVW leek in de eerste helft een ploegje dat louter met karaktervoetbal overeind bleef en, al kwam het nooit in de problemen, niet kon tippen aan het voetbaltechnische vermogen van de thuisclub. Die ondanks al haar individuele klasse overigens niet verder kwam dan het steriel rondspelen van de bal en combineren zonder franje. Nooit zocht een Deto-speler een tegenstander zelfbewust op om hem vervolgens uit te spelen. Dat de hardwerkende Jan Wetering in de 32ste minuut zich tot driemaal toe doorzette in het vijandelijke strafschopgebied en na een speler en de keeper toch nog half vallend doel trof, was meer een (on)gelukje dan het gevolg van het veldoverwicht. „Natuurlijk weerhield het irritante en veel te harde voetbal van AVW ons ook van goed spel, maar daar hadden we ons

DETO: Mulder; Rosink, Groot, Kamp, Schepers; Kuper (71. Reekers), Stoop (59. Becker), Kerr; Wetering, Ekel, Letteboer.

trad daar tegen op. Als hem iets niet aanstond dan was het pang..uitdelen. Dat deed AVW immers de hele wedstrijd”.

Steunenbergh haastte zich na afloop te verklaren dat hij zijn ploeg in de rust niet had opgedragen het heft uit handen te geven. „Het was een verrassing dat AVW met vier spitsen begon te voetballen, maar ik had de spelers gezegd in dat geval daar in aanvallende zin ook iets tegenover te stellen”. Want de trainer had deze zaterdagmiddag niet gekozen voor de uiterst behoudende tactiek van de afgelopen weken. Niettemin liet Deto zich vanaf het begin van die tweede helft terugdringen en het onheil tekende zich al vrij snel af. Volgens het scorebord waren er nul minuten gespeeld toen Erik Mulder

Mogelijkheden stapelden zich vervolgens op. Het duurde een kwartier voor de ploeg uit Westenvoorde succes had. Freek Becker was toen koud in het veld voor de geblesseerd geraakte Tino Stoop. Weer vijftien minuten later greep AVW een van de vele andere mogelijkheden aan om een voorsprong te nemen.

De weinige verrassingen van Deto-zijde kwamen van Jed Kerr, de enige met geslaagde individuele acties. En van het eigen publiek, dat vroegtijdig het terrein verliet en daarbij uit onvrede het veld overstak. Het zag niet hoe scheidsrechter Folkertsma Deto in blessuretijd een cadeautje gaf in de vorm van een strafschop. Het zag evenmin hoe Jan Wetering de gift dankbaar aangreep om te illustreren hoe slecht het met

Voorspelbaar Deto geeft punten weg

(Door Richard Thannhauser)
Vriezenveen - Arend Steunenberg, realist en trainer van Deto, sloeg zaterdagmiddag weer eens de spijker op zijn kop. „Deto hoeft zich voorlopig geen illusies meer te maken wat de bovenste plaats betreft”, zei hij bits na de verrassende maar gezien het spelbeeld voorspelbare 1-3 nederlaag van zijn „onderdanen” tegen AVW '66. „Wij weten nu weer waar we staan, maar ik snap er niets van. Er zijn een aantal spelers hopeloos uit vorm. Hoe dat komt? Nee, dat weet ik niet. Dit lijkt me voer voor psychologen”.

Deto liet zich zaterdag weer eens van haar slechte kant zien. Voor rust was het vertoende spel nog wel acceptabel en na vijftienveertig minuten prijkte er terecht een 1-0 stand in het voordeel van de Vriezenveeners op het elektronische scorebord. Een overigens moeizaam verkregen voorsprong, want de spelers uit het Gelderse Westervoort stopte te overigens merendeels doorzichte aanvalspogingen van de thuisploeg met handen en voeten. Te vaak trok AVW '66 aan de noodrem en mocht van geluk spreken dat arbiter Folkersma zijn notitieboekje niet tevoorschijn haalde.

Nadat de beste kans voor de gasten was geweest - Lopulalan miktte oog in oog met doelman Mulder over de dwarsligger - kwam de thuisclub op 1-0. Nadat drie verdedigers van AVW '66 verzuimden het leer weg te

trappen kreeg Jan Wetering een ideale kans. Nadat hij eerst doelman Willemsen op zijn weg vond, was het in tweede instantie wel raak: 1-0.

Na die treffer behield de thuisclub het veldoverwicht, maar kon het de fysiek sterke defensie van AVW '66 niet meer ontrafelen. „Vroeger haalden de buitenspelers de achterlijn nog wel eens”, zei Steunenberg, „nu weet je precies wanneer de voorzet komt. De verdediging van AVW '66 kon zich daar prima op instellen”.

In de tweede helft liet Deto zich de kaas van het brood eten door de Westenvoorters, die voor de aanval koken. Al in de eerste minuten kregen achtereenvolgens Verburgt en Van de Kracht goede mogelijkheden, maar doelman Mulder redde zijn ploeg. Die pogingen hadden Deto moeten waarschuwen, maar het tegendeel gebeurde. De ploeg speelde futloos, er zat geen enkele lijn in het spel. Dat AVW '66 daar van zou profiteren was voor de pakweg 700 toeschouwers geen verrassing. De manier waarop de treffer tot stand kwam echter wel. Middenvelder Henk Huisman raakte de bal niet goed. Iedereen dacht dat zijn poging in de ballenvanger achter het doel uiteen zou spatten, maar met een vreemde curve plofte de bal achter de werkeloos toekijkende doelman Mulder in de touwen: 1-1.

In de 76ste minuut was het weer raak. Wim Schulte ving een doer Mulder uit de doelmond weeggestompte bal op en haalde vernietigend uit. Een minuut voor

Jed Kerr (links) jaat het duel aan met Lopulalan van AVW '66.

het verstrijken van de officiële speeltijd werd het 1-3. Hulshoff ronde foed voorbereidend werk van Verburgt bekwaam af. In de laatste seconde van de wedstrijd kreeg Deto nog een kans op 2-3, nadat Schulte hands had gemaakt in het strafschopgebied. Wetering faalde echter vanaf elf meter.

Steunenberg: „Lat is tekenend voor het gebrek aan zelfvertrouwen. Ik wil de nederlaag echter niet op

23 Sept 1985

een paar mensen afschuiven. Als collectief hebben wij gefaald. De enige speler die in mijn ogen een voldoende haalde was Kamp. Hij haalde alles uit de kast. Een karakterjongen. Ook Jed Kerr deed het bij vlagen nietslecht. Maar uit dit Deto moet meer zijn uit te halen”.

Opstelling Deto: Mulder, Rosink, Kamp, Schepers, Kuper (Reekers), Sloop (Becker), Kerr; Wetering, Ekkel en Letteboer.